

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

שַׁבַּת ראש-השָׁנָה - בְּאֶשֶׁר הוּא שָׁם

"כִּי שָׁמַע אֱלֹקִים אֶל קוֹל הַנַּעַר בְּאֶשֶׁר הוּא שָׁם"
(בראשית כ"א, י"ז)

כלומר בקשתנו היא שיתווספו לנו עוד אפשרויות לקבל זכויות ועל ידיהן לזכות בעז"ה ביום הדין.

על דרך זו אפשר לפרש את הבקשה בסימני ליל ראש השנה שירבו זכויותינו כרימון. הבקשה היא שמזכה לקיים עוד ועוד מצוות וממילא נרבה זכויות ובעז"ה נזכה בדין.

דוד המלך ע"ה כתב: "וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא" (תהילים כ"ה, י"א). לכאורה ההיפך הוא הנכון. אנחנו מבקשים מהקב"ה סליחה ומחילה מכיוון שעווננו לא גדול ואנחנו מתביישים בו. כיצד אנחנו מצהירים "כִּי רַב הוּא"?

אלא נראה לבאר את הפסוק על פי הנאמר בתפילות הימים הנוראים, שאין בית הדין של הקב"ה כבית הדין של בשר ודם כי במשפט אצל הקב"ה: "מִכְסֵּה פְּשָׁעָיו לֹא יִצְלִיחַ. וּמוֹדָה וְעֵצֵב יִרְחֹם" (משלי כ"ח, י"ג).

כלומר ככל שנודה יותר על עוונותינו ולא נתעלם מהעוול שגרמנו, כך הקב"ה ירחם עלינו מצד "וּמוֹדָה וְעֵצֵב יִרְחֹם" (משלי כ"ח, י"ג). לכן אנחנו לא ממעטים בעוונותינו אלא מודים על האמת.

בברכת שבת שלום, כתיבה וחתימה טובה
הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות מבשרת ציון

זמני לכת

שבת	כניסת לכת	צאת לכת	ריבון תם
י"ט	18:10	19:21	20:05
כ"א	18:28	19:19	20:02
מזכר	18:29	19:20	20:04
כ"ב	18:29	19:20	20:04

בראש השנה אנחנו קוראים בתורה הקדושה את גירוש הגר וישמעאל מביתו של אברהם אבינו.

מובן מדוע פרשת עקידת יצחק נקראת, אבל מה השייכות של ישמעאל לראש השנה?

אלא בפרשה זו לומדים את כוח העניין של "בְּאֶשֶׁר הוּא שָׁם" (בראשית כ"א י"ז) שנאמר על ישמעאל.

למרות שהמלאכים אמרו לפני בורא עולם לא לרחם על ישמעאל מכיוון שצאצאיו יצערו את עם ישראל, הקב"ה אמר שהוא שופט אותו לפי המצב שלו כעת אם זכאי או לא.

מכאן לעניינינו של יום, שהאדם נידון על פי מצבו כעת בראש השנה ולא לפי התנהגותו בעתיד.

בראש השנה מביטים על הקבלות שהאדם מקבל על עצמו ולא בוחנים את העתיד כיצד יתקיימו. החלק הראשון של התשובה היא קבלה של האדם להשתנות מעתה, וזאת עלינו לשים אל ליבנו ביום ראש השנה.

בנוסח אבינו מלכנו אנחנו אומרים: "כְּתִיבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכוּיֹת".

נשאלתי בביאור נוסח זה, שהרי יש לבדוק אם לאדם קיימות זכויות או לא. אם אין לו זכויות, כיצד שייך לכתוב את האדם בספר זכויות והרי אין לו אותן?

נראה לבאר על פי מה שכתוב בגמרא (מכות י' ע"ב) שבדרך שאדם רוצה לילך בה- מוליכין אותו.

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן גינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אוח חיים בן אלן אסתר רונית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר לאה בת תמר אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי אליאור בן פרידה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגטו רונית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים אורן בן פרידה

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה
לנוראל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס
ולילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה - ראש השנה - חלק ג'

בראש-השנה במה צריך להיזהר?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

מכיוון שראש השנה פותח את השנה החדשה, נוהגים לעשות סימנים גם באכילה, כגון: אכילת דברים מתוקים כדבש - לסימן טוב שתהיה כל השנה טובה ומתוקה. לכן יש נוהגים שלא לאכול מאכלים חריפים או חמוצים. אדם שרגיל לאכול מאכלים חריפים או חמוצים ובלעדיהם המאכל יהיה תפל לחיכו, מותר לו לאכול אותם ואין כל איסור בדבר.

בכל השנה יזהר שלא יכעס, יבכה או יהיה עצוב. בפרט יקפיד על כך ביום ראש השנה. ישתדל לשמוח ולשמח את אשתו ובני ביתו ככל יכולתו. יקנה לאשתו וילדיו דברים שמשמחים אותם, כגון: תכשיטים ובגדים. יעזור לעניים כפי יכולתו. הגברים ישמחו באכילת בשר ויין. עיקר החיוב הוא בשר בהמה. אם הוא לא אוהב בשר בהמה, יאכל עוף.

יזהר לא לבזבז חלילה את היום הקדוש בהוללות ושחוק של הבל. יזהר שלא לדבר שיחת חולין. נהגו לא לישון בראש השנה, שאין זה נאה לישון ביום ספרי חיים וספרי מתים נפתחים. בתלמוד ירושלמי אמרו שהישן בראש השנה גורם לכך שמזלו ישן. לא יקום בעלות השחר אם יודע שלאחר מכן יהיה עייף במשך כל היום ולא יהיה מרוכז בתפילה.

אם הוא עייף במשך היום ומרגיש צורך גדול לישון, יעשה זאת לאחר חצות היום. [בדרך מליצה אמרו: מוטב שיהיה מזל ישן ממזל עייף]. היושב בטל ועוסק בשיחה בטילה וכיו"ב כישן דמי. אדם שיושב לפצח גרעינים או לקרוא עיתון וחושב כי העיקר הוא שלא הולך לישון – הרי אלו דברים בטלים.

ירבה באמירת תהילים, מכיוון שהוא יום דין שבו נכתב מה יעלה בגורלו במשך השנה הבאה עלינו לטובה. זכותו של דוד המלך עליו השלום יהיה מליץ יושר עליו ועל משפחתו ועל כלל ישראל, אמן. יש ענין לסיים פעמיים את ספר תהילים העולים למניין 'כפר' (מספר הפרקים בספר תהילים הוא מאה וחמישים. מספר הפרקים בשני ספרים הוא שלוש מאות שעולה בגימטריה כפר).

השְׁכַּנַת שְׁלוֹם

כ"ק האדמו"ר מ'תולדות משה' שליט"א סיפר בשיחת קודש כיצד אדם יכול לעזור ולהשכין שלום במריבה שפרצה ולהשיב את השקט על כנו. זכות עצומה נזקפת לזכותו לאותו אדם: שמעתי על מקרה שאירע לפני מספר שנים בעיר בני ברק. באחד הבניינים התפוצץ צינור מים.

כתוצאה מכך אחד השכנים הזמין אינסטלטור. בסיום עבודתו דרש סכום לא מבוטל על עבודתו ועל עלות תיקון הצינור. בין שני שכנים נוצרה קטטה מי אמור לשלם את עלות התיקון. אחד מהם טען שהוא ושכנו הקרוב אליו צריכים לשאת בנטל התשלום שווה בשווה מכיוון ששניהם נמצאים באותה קומה והצינור הזה הוא משותף לשניהם. אולם השכן השני טען שאין לו שום קשר לפיצוץ הזה. מקום פיצוץ הצינור קרוב יותר לשכן, לכן הוא לא צריך להשתתף בהוצאות התיקון.

הויכוח בין שני השכנים הלך והתלהט. המריבה גדלה והגיעה ממש עד לב השמיים. שכנים אחרים בבניין גם הצטרפו לויכוח. חלק צידדו בשכן התובע וחלק צידדו בשכן הנתבע. מחלוקת של ממש איימה להעכיר על כל יחסי השכנות בין כל הדיירים!

אחד השכנים שמע את הפרטים והגיע למסקנה שכל המריבה היא בסך הכל על כמה מאות שקלים. הוא לקח סכום כסף בשווי הנדרש, הכניס למעטפה וכתב מכתב שבו הוא מזדהה בשמו של השכן הנתבע שמסרב לשלם את מחצית הנזק. הוא כתב שהוא מתנצל עד עמקי ליבו על כך שסירב לשלם בתחילה.

הוא הגיע למסקנה שאכן הוא טעה והיה עליו להשתתף בעלות תיקון הצינור ובעלות האינסטלטור. אבל עכשיו, כאשר הסיפור התפרסם בקרב כל השכנים, הוא מתבייש לומר זאת בפני כולם. לכן הוא משלם את הכסף בצנעה ומבקש שהשכן התובע לא ידבר איתו על זה לעולם ולא יספר לאף אחד מהשכנים.

הוא סיים את המכתב וכתב: "עלות התיקון מצורפת. כל רצוני להחזיר את השלום והשלווה לבניין שלנו כפי שהיה לפני האירוע מצער". השכן התובע קיבל את הכסף. הוא קרא את המכתב והתרגש מאוד. הוא החליט לקבל את הבקשה ולא לספר כי הנתבע שילם את מחצית הנזק. בתוך זמן קצר השלום והשלווה שב לבניין בין כל השכנים. התובע והנתבע חזרו לדבר אחד עם השני בלי שידעו מה שבאמת קרה.

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פינחסי יש להתקשר 073-3718395

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

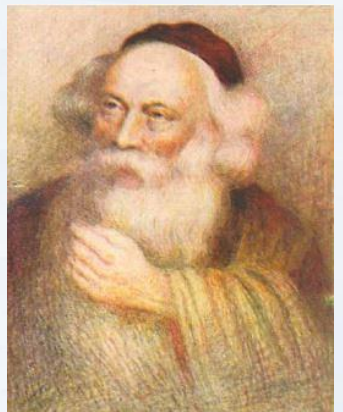
בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב אברהם אבלי הלוי גומבינר זצ"ל

הגאון הרב אברהם אבלי (אבא'לה) הלוי גומבינר זצ"ל - נולד בשנת ה'שצ"ז (1637) בגומבין שבפולין. נקרא גומבינר על שם עירו. בהתחלה למד תורה אצל הגאון רבי יצחק בן אליקום מפוזנא. בפרעות ת"ח-ת"ט משפחתו נרצחה ל"ע והוא עבר לליסא. בשנת ה'ת"כ (1642) עבר לעיר קאליש. בהתחלה לימד בחורים צעירים. כשהתפרסם ולאחר שנודעה גדולתו, תלמידים מבוגרים יותר באו אליו כדי שילמד אותם. התמנה לתפקיד ראש ישיבה ובהמשך שימש כדיין בבית דינו של הגאון רבי ישראל שפירא. התפרסם כבקי בכל חדרי התורה בחריפות ובקיאיות. עסק בתורה יומם ולילה מתוך צער ויסורים של אהבה. רבינו חי בדוחק עצום. לא תמיד היה לו כסף לרכישת נייר כדי לכתוב את חידושיו ולכן כתב אותם על קירות הבית. בנוסף כתב את חיבורו בתמצות רב. במקומות רבים בספרו רומז כי צריך לעיין במקום אחר וצריך להתייגע רבות כדי לרדת לסוף דעתו.

גאון בנגלה ובנסתר. זכה לגילוי אליהו הנביא. ידע את כל כתבי רבינו האריז"ל ואת ספר הכוונות בעל פה אבל בענוותנותו כתב כי אין לו עסק בנסתרות. משלב בספריו חריפות גדולה, בהירות עצומה ובקיאיות בש"ס ובתוספות. על פי רוב רבינו לא זז מפסקי שולחן ערוך. בצוואתו ביקש שלא לכתוב כל תואר על המצבה מלבד: פ"נ רבי אברהם אבלי, מחבר ספר מגן אברהם וזית רענן. נפטר ב-ג' תשרי ה'תמ"ג (1682). חי כ-45 שנים. ציונו בקאליש שבפולין. אחרי השואה האוהל שהיה על קברו נעלם. כיום ידוע בקירוב מקום קבורתו.

אביו: רבי חיים הי"ד (שימש דיין. נרצח על ידי הקוזקים בשנת ה'תט"ו 1655). **אימו:** מרת רבקה הי"ד. **אשתו:** מרת דינה (בת הרב מעיירה הסמוכה לפוזנא). **מרבתינו:** הגאונים ר' יצחק בן אליקום מפוזנא, ר' יצחק גומבינר. **ילדיו:** ר' חיים מקלימנטוב, ר' משה, מרת אדל (נישאה לרבי משה יקותיאל קופמן, רבה של קוטנא ומ"ס לחם הפנים), מרת רבקה. **מספריו:** **מגן אברהם** - פירוש לשו"ע או"ח ולתוספתא נזיקין **זית רענן** - פירוש על ילקוט שמעוני **ישמן ששון** - דרושים על התורה **פירוש על תוספתא מסדר נזיקין** **חיבור על אבן העזר** **חידושים על מסכת זבחים ומנחות** **פיזטים וקנות**.

בהתחלה מכיוון שרבינו הסתיר את גאוויתו, הוא לימד רק נערים בבית-הכנסת בקאליש. בשנת ה'ת"כ הגאון ר' שבתי כהן (מח"ס שפתי כהן) הגיע לעיר כדי להשיא את בנו ר' משה עם בתו של אחד מנכבדי העיר. ראשי הקהל כיבדו את הש"ך לדרוש בבית-הכנסת. במהלך הדרשה הש"ך היקשה קושיה חמורה.

חכמי העיר ניסו לתרץ את הקושיה, אבל לא עלה בידם. אחד הבחורים היה מתלמידי רבינו. הוא הלך לרבינו וביקש תירוץ לגבי הקושיה החזקה. הבחור תירץ את הקושיה בשמו של רבינו והש"ך התפעל מאוד וביקש לקרוא לרבינו. כשהצדיק הגיע לפני הש"ך הם החלו להתפלפל בדברי תורה שעה ארוכה. בעקבות מעשה זה רבינו התפרסם כתלמיד חכם מובהק.

באחד הימים שלפני חג הפסח הובאה שאלה חמורה בהלכות חמץ לפני רב העיר קאליש. רב העיר לא ידע מה לענות ולכן ביקש מחכמי העיר לחוות את דעתם לגבי השאלה. בין החכמים היה גם רבינו שחיווה את דעתו. תשובתו מצאה חן בעיני רב העיר ובעיני כל חכמי העיר. הם הפצירו ברבינו שיקבל עליו משרת מו"ץ בהלכות אורח חיים. לאחר הפצרות רבות רבינו נענה לכך. כשהתפנה מקומו של אחד מדייני העיר, רבינו התמנה לדיין במקומו. (מעובד מתוך אנציקלופדיה לגדולי ישראל)

הצדיק האדמו"ר הרב ר' אלימלך וייסבלום מליז'נסק (ה'נעם אלימלך' זיע"א) אמר שכל המחברים עד המגן אברהם ועד בכלל כולם היו בעלי רוח הקודש ואליהו הנביא התגלה להם. הגאון ר' זלמן (אחיו של ר' חיים מוולוז'ין) התבטא על רבינו ואמר: "גדול הוא בעיני כבוד האחרון הזה (הוא התכוון על רבינו) כאחד מן הראשונים".

רבינו היה עני מרוד כל ימיו. לחם צר ומים לחץ היו מנת חלקו. יתר על כן, אפילו נייר לצורך כתיבת חידושי תורתו לא היה בידו לקנות. רבינו נהג לכתוב את חידושיו על פיסות נייר קטנות, שיירי נייר שקיבל מכורך ספרים. כאשר גם אלו נגמרו, רבינו כתב את חידושיו על כותלי ביתו. אחרי שהדיו נגמר, השתמש בפחם בתור תחליף לקולמוס. (מעובד מתוך 'גדולי פולין')

לאחר שרבינו התחתן עם מרת דינה (בת הרב מעיירה הסמוכה לפוזנא) הוא נעשה מלמד והיה משתכר בקושי. עניותו היתה לשם דבר בעיר קאליש. עד לפני פרוץ השואה היו מצביעים על המרתף שבו גר. גם סיפרו שאת רוב חידושי תורתו כתב בפחם על הקיר. (מעובד מתוך 'גדולי הדורות')

בעיר קאליש היה חסיד אחד שהרה"ק ר' זליג משראנצק ה'ניצוצי זה"ר זיע"א היה מתארח תמיד אצלו בכל פעם שבא לקאליש. הרה"ק ר' זעליג היה רגיל להאריך הרבה בתפילתו ומשום האורח החשוב בעל הבית היה ממתין עד שייסיים תפילתו. פעם אחת בשבת קודש חלש ליבו של בעל הבית והוא לא יכל להמתין עוד זמן רב, ולכן הלך לביתו לקדש על היין ולטעום. הוא ציווה על הבן שלו שהוא ישב בבית הכנסת וימתין עד שהרה"ק ר' זליג יסיים את תפילתו, ויחזור איתו יחד הביתה, כי את הסעודה ידחה עד בואם.

הרה"ק ר' זליג היה אז זקן בא בימים ומחמת זקנותו כהו עיניו מראות. כשהבן של בעל הבית חזר עם הרה"ק ר' זליג מבית הכנסת, הם עברו דרך אחד הרחובות. הרה"ק ר' זליג עמד לפתע ואמר: "הרגשתי כאן פתאום ריח טוב מאוד, ואני לא יכול ללכת מרוב עונג הריח הטוב שאני מרגיש". בן לווייתו התפלא מאוד, כי הוא לא הרגיש שום ריח כלל. כך הם עמדו במשך זמן מסוים באותו מקום, עד שהרה"ק ר' זליג המשיך ללכת הלאה. כשהגיעו לבית, הבן סיפר לאביו את המאורע והיה לפלא גם בעיניו.

הם התחילו להתחקות על שורש העניין. נודע להם בבירור, שבאותו מקום בדיוק היה לפני כמה דורות משכן כבודו של רבינו. עכשיו התברר להם דבר הריח שהרה"ק ר' זליג הריח באותו מקום. (סיפורי חסידים)

הַיְהוָה יְדֹן כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת

הרב התפלא מאוד ואמר שיהודי זה מוחזק בכשרותו וכל הסיפור לא נראה לו בכלל. אמרתי לו שראיתי במו עיני את הסרטון ואין כאן שום מקום לטעות.

הבנתי שהרב כנראה לא ידבר עם האיש ולכן ביקשתי ממנו שיתן לי מספר פלאפון שלו כדי שאוכל לדבר איתו בעצמי. הרב ענה: "אין לו פלאפון. אם תרצה להשיג אותו, תוכל להתקשר לחבר שלו ולנסות לברר אולי הוא נמצא לידו".

קיבלתי את מספר הפלאפון של החבר. ניסיתי לתפוס אותו פעם אחר פעם אבל הוא לא ענה. רגע לפני שהתייאשתי הוא ענה לי. שאלתי אם האיש נמצא לידו אבל הוא אמר שהחבר שאני מחפש לא נמצא לידו.

למחרת אני מקבל טלפון מהרב של בית-הכנסת. הרב אמר לי: "אני מזמין אותך אישית לבוא לשמחת שבע-ברכות של בני, ואז אחזיר לך את אבדתך". חשבתי שהוא דיבר עם האיש ולקח ממנו את הבלוטוס.

כשהגעתי לשם, הרב החזיר לי את האבידה וסיפר לי מה קרה: בשמחת השבע-ברכות הסתובב ילד אוטיסט כבד שמיעה.

הילד סימן שהוא רוצה את הבלוטוס. היהודי המבוגר רצה לעזור לו. הוא חשב שהבלוטוס הוא מכשיר שמיעה של הילד.

הרגע שבו הוא מוציא את הבלוטוס מהשקע הוא הרגע שראיתי מתועד במצלמה, אבל את ההמשך כשהיהודי המבוגר ניגש לילד לתת לו את הבלוטוס, לא רואים.

הילד סירב לקחת את הבלוטוס כי זה לא מכשיר שמיעה. מכיוון שכך המבוגר החליט להניח את הבלוטוס באחת המגירות בבית הכנסת ובהמשך להחזיר אותו להורי הילד (האיש חשב שמדובר במכשיר שמיעה).

מצאו את הבלוטוס במגירה ואני מוזמן לקבל אותו חזרה. כעסתי על עצמי- איך אפשר לטעות כל כך? כמה צריך להתאמץ כדי לדון לכף זכות.

הרי לא היה עולה בדעתי שאדם יחשוב שהבלוטוס הוא מכשיר שמיעה וירצה לעזור לאיזה ילד, כשהוא בטוח שזה שלו... זה הרי נשמע דמיוני לגמרי!

הקב"ה ריחם עלי שלא הצלחתי להשיג בטלפון את אותו יהודי. יתכן מאוד שאם הייתי מדבר איתו- הייתי פוגע בו חלילה.

שמעתי מאחד מגדולי ישראל שאמר שבשביל זה יש בעולם 'שכל עקום'. לפעמים צריך ממש לעקם את השכל כדי שנוכל לדון את חברינו לכף זכות.

עד כמה עלינו לדון כל אדם לכף זכות - לא נוכל לתאר ולשער. לעיתים רבות גם כאשר אנחנו רואים באופן ברור מציאות מסוימת - אם נחקור ונבדוק לעומק היטב, יתכן מאוד שנגלה כי ראייתנו הייתה מוטעית.

לכן עלינו להיזהר מאוד, שלא חלילה נשפוט את הזולת לפני שנחקור ונבדוק היטב את הדברים לעומק.

יתר על כן, אנחנו נמצאים ביום הדין שבו אנחנו אומרים: "היום יעמיד במשפט כל יצורי עולם". כולנו רוצים לזכות להיכתב ולהיחתם לשנה טובה ומאושרת בעז"ה. שנה בה יגזרו עלינו ועל כל משפחתנו בריאות איתנה, פרנסה בשפע, רפואה שלימה, הצלחה בכל מעשה ידינו ועוד.

רבותינו מגלים לנו שאחת הדרכים לזכות לכך היא על ידי שנדון את השני לכף זכות. מכיוון שמידה כנגד מידה לא בטלה מן העולם, אז אם נדון את הזולת לכף זכות גם אותנו ידונו לכף זכות.

הסיפור המופלא שלפנינו מעובד מתוך העלון 'השגחה פרטית'. יש בו כדי ללמדנו עד כמה עלינו לדון את הזולת לכף זכות.

ר' יוסף חיים מבית שמש סיפר: השתתפתי בשבע-ברכות שערכו לבן של רב חשוב בבית-שמש. היה ברשותי בלוטוס יקר.

בזמן האירוע חיברתי אותו למטען והכנסתי אותו לשקע כדי שיטען. בסיום השבע ברכות אני ניגש לשקע ומגלה כי הבלוטוס שלי נעלם ואיננו.

חשבתי לעצמי: מישהו ראה את הבלוטוס עם המטען וחמד אותו לעצמו. הסתכלתי סביבי כהלום רעם מנסה לחשוב מה ניתן לעשות. ראיתי שיש עינית של מצלמה מכוונת לאיזור השקע.

שמחתי מאוד. ביקשתי מהאחראי שיאפשר לי לראות את הצילום של האיזור בזמן האירוע כדי שאוכל לראות מי לקח את הבלוטוס.

האחראי הסכים והוא הפעיל את סרט ההקלטה. תוך דקות ספורות גיליתי את האשם. **התקשתי להאמין למראה עיני-יהודי מבוגר בעל מראה מוזנח ניגש אל השקע ומוציא את המטען והבלוטוס!**

חשבתי לעצמי, כנראה שהיצר התגבר עליו. לא הבנתי למה איש מבוגר צריך בלוטוס. אני לא כועס עליו, אבל אני רוצה לקבל חזרה את הבלוטוס היקר. התקשרתי לרב של בית הכנסת - בעל השמחה. סיפרתי לו מה קרה וביקשתי שייסע עלי. שאלתי אם הרב יכול לדבר עם האיש.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל וילד יחיאי בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברוקו דב ז"ל יצחק יצקן בן רחל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה יצחק בן יעקב בת יפה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל אסתר בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל רחל רפאת בת השמט ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה לטיף בן פרחת ז"ל שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל מרים בן שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל דוד יצחק בן פרחת ז"ל אביבה לויש ע"ה אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זיזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זהרה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחת ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמט ע"ה